

Goeie plekken die helemaal kloppen, zijn er niet zoveel volgens Michel Schoonderbeek.

Michel Schoonderbeek: beleving boven bezit

AMERSFOORT - Wees blij! Deze aansporing tot blijmoedigheid, hoog op het dak van de voormalige Nefkensgarage aan de Vlasakkerweg, is ontsproten aan het brein van Michel Schoonderbeek (60), projectontwikkelaar en eigenaar van Schipper Bosch. 'Zie je hoe mooi de letters aaneengeschreven staan? Prachtig toch? Het is ieders verantwoordelijkheid iets van het leven te maken. Die overtuiging wil ik delen en overbrengen. Uiteindelijk gaat het om de inspiratie.'

door Herma Klein Kranenberg

stalen signingbord, een ontwerp van kunstenaar Kevin van Braak, steeds andere zinnen te projecteren. Beeldend vormgever Chantal van Heeswijk gaat hieraan ook een bijdrage leveren."

Het oude logo van Opel-garage Nefkens aan de Vlasakkerweg inspireerde hem tot dit plan. „NEFKENS', las ik vroeger altijd als ik door de stad fietste. Die robuuste letters, helder afstekend tegen de lucht, vertegenwoordigden een stuk van mijn jeugd." Columnist Martin Brill schreef in 2004 zelfs een loflied op deze locatie met als titel 'Kruispunt': „Ga je midden op het kruispunt staan, dan kijk je aan de ene kant zo het oude Amersfoort in, de Onze Lieve Vrouwe-toren staat precies in het midden, kijk je de andere kant op, dan zie je Utrecht al bijna liggen. (...) Meest in het oog springend is de oude Opel-garage van Nefkens, zo'n hoekig, sober jaren vijftig-gebouw."

Groter dan wijzelf

Schoonderbeek: „Nadat we de voormalige garage bijna vijftien jaar geleden in ons be-

er hoort. Dat lukt alleen als je oog hebt voor de context en met bezieling je werk doet."

Op de ontwikkeling langs de Eem heeft Schipper Bosch een belangrijk stempel gedrukt. „Laatst liep ik er een rondje om sfeer te proeven. Het zat stampvol bij Dara, Merlot, De Saffraan, de partyboot, Zandfoort aan de Eem. Er ontstaat een bepaalde dynamiek in dat gebied. Dat gaat niet vanzelf overigens, daar werken we hard aan. Wij zijn geen snelle jongens met een glad verhaal. Durven te pionieren. Ongedurig, vol scoringsdrift, maar we nemen tegelijkertijd rustig een periode van tien, vijftien jaar om iets op te zetten." „De tijd tot je vriend maken?", gooi ik er als wijsheid tussendoor. „Precies. We liggen vaak voor op de groep. Noem ons een exoot. Dat is onze kracht, maar als je voor de troepen uitloopt, word je niet altijd begrepen. Dat geeft soms een eenzaam gevoel."

Het terrein van de oude Prodentfabriek in het Oliemolenkwartier, recent aangekocht door Schipper Bosch, is een ander voorbeeld van de Schoonderbeekfilosofie. „Mijn zoon, Bart Schoonderbeek, is hier met een team van vijf man volop mee bezig. Ze leg-

voor de omgeving waarin hij woont en werkt. Duurzaamheid is voor hem geen lege huls, maar een vanzelfsprekende manier van leven.

Samsam

„Ik zeil al dertig jaar in een Valk. Een eenvoudig open bootje zonder poespas. Heerlijk. Hoe vaak mij niet gezegd is dat ik een grotere boot moest kopen, met elektronica, een ruime kajuit, zeewaardig enzovoorts. Nooit gewild. Het gaat me om het zeilen, de wind in mijn haren, de eenvoud." Beleving boven bezit, vat ik het zo goed samen? „Exact. Mijn eerste boot, samen met een vriend gekocht, heette Samsam. Daar is alles mee gezegd toch? Samen doen, samen delen. Het klinkt nu heel trendsetend en duurzaam, maar dat is hoe ik het altijd al doe." Vandaar dus dat incidenteel burenbantjes trekken in zijn zwembad, bekenden bijen houden op zijn terrein en een kennis Jersey koetjes mag laten grazen in het weiland. „We hebben de ruimte en de gelegenheid, waarom zou ik alles voor mijzelf houden? Geven maakt gelukkig. Je geeft namelijk aandacht en daarmee een stukje van jezelf." Hij pakt de uitnodiging voor zijn 60ste verjaardag en leest hardop wat hij zijn gasten schreef: „Ik ding graag naar uw vriendschap en wijsheid." Hij kijkt op en zegt: „Dát is waar het om draait. Je durven openstellen, dan krijg je wat je nodig hebt. Dat werkt helend." Onmiddellijk relateert hij zijn uitspraak. „Denk niet dat ik de wijsheid in pacht heb. Ook niet in ons bedrijf. Het is een voortdurende zoektocht." Filosofisch: „Het is geen kwestie van zoeken, maar vinden. Goeie plekken die helemaal kloppen, zijn er niet zoveel. Neem ons kantoor, in 1990 ontworpen door architect Ben van Berkel. Een prachtig pand dat jarenlang bussen vol belangstellenden trok, tot uit Ja-

pan aan toe. Toch verdient dit gebouw eigenlijk een betere plek. De context klopt niet helemaal. Geldt ook voor ons huis in Leusden, al hebben we er onze draai gevonden. Soms moet je besluiten dat je iets mooi vindt. Anders heb je er last van."

Gegund

Wat is zijn droomplek in Amersfoort? „Het Gymnasium aan de BW-laan. Een topplek. Wist je dat ik er heb gewoond? Drie maanden ging het goed, daarna lag ik 's nachts wakker, wachtend op de klap die niet komt. Ik kon er niet meer wonen." Na mijn niet-begrijpende blik: „Te dicht bij het spoor. Achtendertig jaar geleden zijn mijn ouders, mijn jongste broertje en nog twee andere inzittenden dodelijk verongelukt op een spoorwegovergang. Op een vrijdagavond, op weg naar het zwembad, kwamen ze met de auto onder de trein. De wereld stond stil. Ik was 21, zou naar een kibboets vertrekken. Ik moet nóg gaan. Ik denk dat ik tien jaar in shock ben geweest." Kende u uw vrouw toen al? „Nét. Dat was fijn. Opvang of therapie bestond niet. De praktijk was mijn leer-schul. Ik heb heel hard gewerkt. Zoiets vormt je, daardoor ben ik een overlever geworden. Je kunt toch niet anders?" Ik zwijg, geraakt door de onverwachte wending in het gesprek. Schoonderbeek praat verder: „Ondanks alle verdriet heb ik ervaren dat er een boel mooie mensen zijn. Piet Nefkens, de oude eigenaar van wie we de garage hebben gekocht, was zo iemand. Integer, bescheiden. Mijn vader was klant bij hem. Hij reed een apart model auto, een Opel Commodore. Vierentwintig jaar na het ongeluk kwam het pand aan de Vlasakkerweg in de verkoop, gegadigden stonden ervoor in de rij. Piet nam een besluit: 'Julie hebben het goed gedaan met elkaar. Jij mag het hebben.' Het werd ons gegund. Het voelde

‘Wie voor de troepen uit loopt, wordt niet altijd begrepen’

als een compliment."

Ongelovig en geroerd kijk ik hem aan. Nefkens garage, een historisch en fraai pand op een door Martin Brill bejubeld kruispunt in het hart van Amersfoort, vertegenwoordigt voor Michel Schoonderbeek veel meer dan dat. Hoe kan het anders als je vader hier zijn auto's kocht, en ook de auto waarin hij met zijn vrouw en jongste zoon de dood vond? Ik durf niet verder te denken of te vragen. De oproep 'Wees blij!' krijgt een extra lading. Alsof van de daken geschreeuwd wordt dat het leven ondanks alles de moeite waard is. Schoonderbeek kijkt op de klok en zegt: „Het is tijd. Maak je er een mooi verhaal van?"